

O OLZE HAVLOVÉ

Níže uvedené citáty jsou z knihy „Síla věčnosti Olgy Havlové“.

„Jak už to u mnohých smrtelníků bývá, i můj život byl provázen různými citovými vztahy a na mém nebeském kontě je rozhodně víc než jen jeden hřích. Přesto jednou mou základní životní jistotou nedokázalo nic otrást. Tou jistotou je Olga.“ (Václav Havel)

„Naposled jsem se s ní pozdravila a stiskla jí ruku při oslavě jejích šedesátin. A i tehdy: žádná oslava na Hradě, ale v najaté restauraci, tak jak to udělá běžný člověk, když má hodně přátel, takže je nemůže hostit doma. Příznačné. A skvělé. Je smutné, že takový prezidentský pár už asi nikdy nezažijeme.“ (Věra Dvořáková, „Jak jsem poznala Olgu“)

„Mám-li jmenovat člověka, který byl tak krásně svůj, jak si to my snílci o autentičnosti umíme pouze představit, vytane mi na prvním místě Olga Havlová. Setkat se s pravdivou bytostí je dar, jaký se v životě mnohokrát neopakuje.“ (Milan Uhde, „Vzpomínka na Olgu Havlovou“)

„Výrazem jejího zájmu byla stručná otázka, výrazem sympatií spolupráce, výrazem účasti pomoc. Nejčastějšími žánry její řeči byl návrh, připomínka, technická poznámka. Jsou to žánry, jimž sluší střízlivost, duchapřítomnost, soudnost.“ (Přemysl Rut)

„Ty musíš být prezidentová už proto, že jsi ohromně fotogenická.“ (Vlasta Chramostová, „Olgo, chybíš nám...“)

„Já Olgu miloval, Václava jsem sledoval s úzkostí, ale ona byla jeho zázemí, když se vydával do nebezpečných situací a ona ho nechala. Měl jsem o ni starost, když byl Vašek v kriminálu v Heřmanicích, přišel jsem za ní a vidím, jak je statečná, nedala na sobě vůbec znát, jestli má v sobě žal.“ (Josef Topol) „Jestli se Olga něčeho bála? Jo – zubaře.“ (Jiřina Topolová)